

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 353/2021-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľa (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Pavlom Gráčíkom, Farská 40, Nitra, proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č. k. 29 C 63/2019 z 12. novembra 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. marca 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) č. k. 29 C 63/2019 z 12. novembra 2020 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Sťažovateľ navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.
2. Z ústavnej sťažnosti, napadnutého uznesenia a pripojených príloh vyplývajú tieto skutkové okolnosti:
3. Sťažovateľ sa ako žalobca domáhal proti obchodnej spoločnosti Slovak Telekom, a. s. (ďalej len „žalovaná“), zaplata sumy 48 372,60 eur, a to návrhom na vydanie platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania na Okresnom súde Banská Bystrica. Za podaný návrh bol sťažovateľovi v zmysle § 11c ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“), podľa ktorého poplatok splatný podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní je 50 % z percentnej sadzby ustanovenej v sadzobníku, vyrubený súdny poplatok v sume 1 451 eur.

4. Konanie nebolo ukončené v rámci upomínacieho konania pravdepodobne v dôsledku podania odporu proti platobnému rozkazu žalovanou a následne vo veci konal okresný súd.

5. Okresný súd uznesením vyššej súdnej úradníčky č. k. 29 C 63/2019 z 25. augusta 2020 uložil sťažovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 2 832 eur. Sťažovateľ napadol uznesenie vyššej súdnej úradníčky sťažnosťou, o ktorej rozhodol sudca okresného súdu napadnutým uznesením, ktorým sťažnosť sťažovateľa zamietol.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Argumentáciu sťažovateľa v ústavnej sťažnosti možno zhrnúť takto:

7. Sťažovateľ poukazuje na skutočnosť, že napriek zneniu § 6 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, ktorý ustanovuje výšku sadzby súdneho poplatku pre odvolacie konanie identicky ako sadzbu určenú pri podaní návrhu, mu bol súdny poplatok za podané odvolanie vyrubený v sume odlišnej (vyššej) ako súdny poplatok pri podaní návrhu. V konečnom dôsledku bol sťažovateľovi namiesto polovičného súdneho poplatku, ktorý mu bol vyrubený pri podaní návrhu, vyrubený v odvolacom konaní plný súdny poplatok.

8. Sťažovateľ poukazuje na nález ústavného súdu č. k. IV. ÚS 63/2019 z 21. mája 2019, podľa ktorého ak zákon o súdnych poplatkoch neukladá povinnosť vyrubiť, resp. dorubiť súdny poplatok po postúpení veci z upomínacieho konania, okresný súd v takomto prípade nemal právomoc postupovať spôsobom, ktorý v konečnom dôsledku viedol k vydaniu napadnutého uznesenia.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdené porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Sťažovateľ sa domáha zníženia súdneho poplatku za podané odvolanie.

10. Okresný súd v napadnutom uznesení uviedol, že návrh sťažovateľa na vydanie platobného rozkazu bol podaný v upomínacom konaní, pričom výška súdneho poplatku bola vyrubená v sume 1 451 eur. Vzhľadom na § 11c ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch sa suma súdneho poplatku znižuje o 50 % len za podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu, a teda každé ďalšie podanie v konaní je s poplatnené bez použitia § 11c ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch.

11. Podľa § 11c ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch súdny poplatok splatný podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní je 50 % z percentnej sadzby ustanovenej v sadzobníku; ustanovenie § 6 ods. 3 sa nepoužije.

12. Okresný súd jasne, zrozumiteľne a logicky vysvetlil, akými úvahami sa pri posúdení výšky súdneho poplatku za odvolanie sťažovateľa spravoval. Upomínacie konanie je osobitné konanie upravené zákonom č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ide o alternatívny spôsob riešenia sporov o peňažné plnenie, keďže tento druh konania funguje paralelne vedľa štandardného konania, ktoré sa spravuje zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov. Súdny poplatok sa pri

upomínacom konaní znižuje o 50 % oproti bežnému konaniu. Pri podaní odporu v upomínacom konaní sa súdny poplatok neplatí vôbec. V prípade, že po vydaní platobného rozkazu v upomínacom konaní dôjde k podaniu odporu proti platobnému rozkazu, prípadne platobný rozkaz nebude žalovanému doručený a žalobca požiada o pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku, dôjde k preklopeniu veci z upomínacieho konania do konania podľa Civilného sporového poriadku, ktoré sa spravuje zásadami a postupmi určenými pre konania podľa Civilného sporového poriadku. Nie je to inak ani v právnej veci sťažovateľa, z ktorej sa v dôsledku pokračovania v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku stalo štandardné civilné sporové konanie. Odvolanie podané sťažovateľom smerovalo proti rozsudku vydanému okresným súdom v riadnom civilnom sporovom konaní a nenadväzovalo na upomínacie konanie, ktoré bolo skončené „presunutím“ veci príslušnému súdu podľa Civilného sporového poriadku, a preto aj súdny poplatok vyrubený okresným súdom v odvolacom konaní bol a aj mal byť vyrubený v štandardnej (6 %) sadzbe. Ústavný súd za týchto okolností nemá ústavne relevantný dôvod a ani oprávnenie na to, aby prehodnocoval právny záver okresného súdu a tento následne podroboval ústavnoprávnej korekcii. Skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom uvedeným v uznesení okresného súdu nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti tohto názoru a ani nezakladá oprávnenie ústavného súdu nahradiť názor okresného súdu svojím vlastným.

13. Pokiaľ ide o nález ústavného súdu č. k. IV. ÚS 63/2019 z 21. mája 2019, tento sa týkal posúdenia odlišnej situácie, keď okresný súd, ktorý po upomínacom konaní vec ako súd príslušný na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku prejednával, dorubil sťažovateľovi súdny poplatok za návrh.

14. Vzhľadom na uvedené ústavný súd neidentifikoval v záveroch formulovaných okresným súdom arbitrárnosť ani nedostatok odôvodnenia, ktoré by mohli signalizovať porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa č. 46 ods. 1 ústavy v spojení s právom na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

15. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej realnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

16. Na základe už uvedeného ústavný súd musel ústavnú sťažnosť sťažovateľa namietajúceho porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým uznesením okresného súdu odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú postupom podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, keďže neidentifikoval žiadne porušenie sťažovateľom označených práv.

17. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o jeho ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. júla 2021

Libor Duľa
predseda senátu